

som nogen, det staar klart for alle. Den eneste Forstel, det gør, om man følger det ærede Flertal, vil være, at saa kommer Spørgsmaalet om disse Bevillinger atter frem for Folketinget om nogle Aar. De blive jo opførte paa Statsregnskabet for det Finansihaar, hvort de ere udgivne, Statsregnskabet gaar til Statsrevisionerne, og naar disses Betænkning om nogle Aar kommer til at foreligge, vil denne Sag altsaa komme til fornøjet Behandling her i Tinget. Forfælleren bliver altsaa kun den, at dersom man følger Mindretallet, afgør man Spørgsmaalet i Dag, og dersom man følger Flertallet, saa har Tinget forbeholdt sig sin endelige Stilling til disse Bevillinger, naar de i sin Tid maatte komme til at foreligge. Hvis Tinget maatte ønske en saadan Udskættelse af Afgørelsen, og disse Bevillinger altsaa i Henhold til Flertallets Forslag maatte blive udstemte, er det klart, at det er noget, som jeg fra min Side maa finde mig i.

Marineministeren (N. Ravn): Af de Vædringsforslag, der ere stillede til § 23, skal jeg kun omtale nogle ganske saa. — Vædringsforslagene under Nr. 54 og 55 angaa jo ekstraordinære Understøttelser til Helsingørs og Dragør Lodserier. Jeg taffer Udvalget, fordi det har tiltraadt begge disse Vædringsforslag. Den ærede Ordfører omtalte imidlertid det uheldige i, at man saa hyppig maatte søge saadan ekstraordinær Hjælp for de to Lodserier, og henstillede, om man ikke kunde søge en mere varig Ordning, som kunde forebygge saadanne Gen-tagelser. Det vil naturligvis ligge mig meget paa Hjæerte at søge at bringe en saadan Ordning til Veje, der er egentlig kun en Udvej her, nemlig hderligere at indskrænke Antallet af Lodserne, hvilket jo for Resten har sine store Ulemper, da der er Tider, paa hvilke der er fuldt op at gøre for alle Lodserne, medens der til andre Tider desværre er meget lidt at gøre. Jeg skal imidlertid tage den Sag under Overvejelse. Ganske uden Besøfning vil det i det mindste ikke kunne ske. Vi have jo en Gang tidligere prøvet den Udvej, og det kostede en Del til Pensionering af de Lodser, som afgik. Den Gang blev det desværre ikke nogen varig Hjælp, thi da der var gaaet nogle Aar, blev Forholdet endnu ringere end tidligere, og saa ere vi igen komne til disse ekstraordinære Understøttelser. — Jeg skal dernæst omtale Nr. 57, som angaar en Understøttelse til Konsul Avelsens Enke. Det samme Vædringsforslag var stillet til Finanslovsforslaget for det følgende Aar. Det

blev ikke vedtaget, saa der er altsaa ingen Udfigt til, at dette Vædringsforslag kan blive vedtaget. Jeg skal derfor tillade mig at tage det tilbage.

Formanden (Clausen): Vædringsforslaget Nr. 57 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? Hvis ikke, er det bortfaldet. (Ophold.) Det er saaledes bortfaldet.

Marineministeren (N. Ravn): Jeg skal dernæst omtale Vædringsforslaget under Nr. 58, som angaar Opførelsen af et Fyrtaarn paa Middelgrundsfortet. Med Henyn til dette kan jeg ganske henholde mig til, hvad der er sagt af den ærede Ordfører for Mindretallet, nemlig det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Nøkkentved), og jeg beklager overmaade meget, at Udvalgets Flertal ikke er gaaet med til dette Forslag. Dette er jo stet af den formelle Grund, at Forslaget om Opførelsen staar paa Tillægsbevillingen og altsaa først er kommen til Forhandling, efter at Behandlingen af Finanslovsforslaget er blevet tilendebragt. Jeg kan godt se, at det for saa vidt har formelle Vanskeligheder; men det er jo ikke andet, end hvad der meget ofte er gjort tidligere. Naar der tales om, at man maa have alle de herhenhørende Bevillinger samlede for at kunne bestemme, hvor store Beløb man vil gaa til, skal jeg dog bemærke, at der denne Gang har været ganske ekstraordinære Omstændigheder. Og jeg skal bemærke, at da Tinget paa Finanslovsforslaget er gaaet omtrent 100,000 Kr. ned fra det Beløb, som i en temmelig lang Arrække, fun med Undtagelse af det sidste Aar, er blevet anvendt til Bygninger under Fyrvæsenet, synes jeg, at man under disse ekstraordinære Forhold kunde gaa ind paa disse 90,000 Kr. Men den vigtigste Grund dertil er, at det her omhandlede Fyrtaarn uden Sammenligning er det Fyrtaarn, som helst maatte bygges her i Danmark. Det vil nemlig i høj Grad bidrage til at lette Sejladsen her i Sundet; det skal jo opføres ude paa et Sted, hvor der tidligere intet Fyr kunde anbringes, og paa et Sted, som har en saa ganske overordentlig heldig Beliggenhed, saa at dette Fyr kan vejlede Sejladsen næsten hele Sundet igennem; det vil jo blive et overordentlig kraftigt Fyr. Det Fyr, som foreløbig er anbragt derude — da man selvfølgelig ikke kan lade Fortet ligge aldeles mørkt hen — er et overordentlig lille og højt utilstrækkeligt Fyr. Der er altsaa — det gentager jeg — overordentlig megen Grund til at give denne Bevilling,